

115. Àti pé Allaahu kò ní sì àwọn èniyàn lònà lẹyin tí Ó bá ti fi wọn mọ̀nà tan tití yóò fi ohun tí wọn ní láti sọ̀ra fún hàn wọn. Dájúdájú Allaahu ní ìmọ̀ jùlọ̀ nípaà ohun gbogbo.

116. Dájúdájú ti Allaahu ni ìjọba àwọn sánmọ̀ àti ilẹ̀, Òun ni Ó n jẹ́ kí nńkan wà ní abẹ̀mí, Òun ló sì n sọ nńkan di òkú. Kò sì sí olùgbòwọ̀ kan tàbí olùrànlọ̀wọ̀ kan fún yín lẹyin-in Allaahu.

117. Allaahu ti gba ìrònúpiwàdà Annabi àti àwọn tí wọn sí kùrò ní ilú Makkah (ti wọn bá Annabi lọ sí Madina) àti àwọn aláranṣe (ti wọn gbà wọn lálejò ní Madinah) àwọn tí wọn tẹ̀lé e ni àkókò ìṣoro lẹyin ìgbà tí irẹ̀wẹ̀sì òkàn dé bá apá kan nínú un wọn, lẹyin náà Ó gba ìrònúpiwàdàa wọn. Dájúdájú Òun ni Olójú-àánú, Olópò-àánú fún wọn.

118. (Bẹ̀ẹ̀ ni Ó gba ìrònúpiwàdà) àwọn mẹ̀ta tí wọn fi sẹ̀yìn tití ilẹ̀ fi há mọ̀ wọn pẹ̀lúu bí ó ti gbòòrò tó, ẹ̀míi wọn náà kún fún idààmú (ibànújẹ́ bá wọn), wọn sì mọ̀ pé kò sí ibùsásí kan kùrò lówọ̀ Allaahu àyàfi ipadà sí òdòdò Rẹ̀. Lẹyin náà Ó sọ̀jú àánú wò wọn kí wọn le ronúpiwàdà. Dájúdájú Òun Allaahu ni Olùgbà-rònúpiwàdà jùlọ̀, Alàànú jùlọ̀.

119. Èyin tí ẹ̀ gba (Allaahu) gbó, ẹ̀ páyàa Allaahu, kí ẹ̀ sì wà pẹ̀lúu àwọn olódodo.

120. Kò tó sí àwọn aráa Madina àti àwọn tí wọn wà ní agbègbèe wọn nínú un àwọn Larubawa ará-oko pé kí wọn kọ̀ ẹ̀yìn sí òjísẹ̀e Allaahu, tàbí kí wọn fẹ̀ràn ẹ̀mí araa wọn ju (ti òjísẹ̀) lọ. Iyẹn rí bẹ̀ẹ̀ nítorí pé dájúdájú òngbẹ̀ tàbí ìnira kò ní kàn wọn tàbí ebi ní ojú ọ̀nàa Allaahu tàbí kí wọn gba ọ̀nà tí yóò mú àwọn olùsàìgbà (Allaahu) gbó bínú tàbí kí wọn mú ipalára bá àwọn ọ̀tá láì jẹ́ pé isẹ̀ rere ni wọn yóò fi kọ̀ sílẹ̀ fún wọn. Dájúdájú Allaahu kò ní rá ẹ̀san àwọn olùṣe rere láre.

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ
حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿١١٥﴾ إِنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ نَحْيِي ۖ وَيُمِيتُ ۖ وَمَا لَكُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿١١٦﴾ لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى
النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ
فِي سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِن بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ
فَرِيقٍ مِّنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ ۚ إِنَّهُ بِهِمْ رَءُوفٌ
رَّحِيمٌ ﴿١١٧﴾ وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ
إِذَا ضَاقتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ
عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا
إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ
الرَّحِيمُ ﴿١١٨﴾ يَتَابِعُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ
وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ ﴿١١٩﴾ مَا كَانَ لِأَهْلِ
الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِّنَ الْأَعْرَابِ أَن يَتَخَلَّفُوا
عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا
مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْئُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ
الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَّيْلًا إِلَّا كُتِبَ
لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجَرَ
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٢٠﴾